

מ"ת 48311/09/16 - יעקב מזרחי, שרון טובל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בקרית

מ"ת 48311-09-16 מדינת ישראל נ' מזרחי(עצור בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מבקשים	1. יעקב מזרחי 2. שרון טובל
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

החלטה זו הינה החלטת המשך לאחר ששתי בקשות של המבקשים אוחדו לדיון אחד שנשמע בפני במעמד הצדדים. המבקשים הגישו כל אחד מהם בנפרד בקשה לשינוי תנאי השחרור.

המבקש 1

המבקש 1 ביקש לשנות את תנאי השחרור כך, שמעצר הבית המלא והתנאים המגבילים בהם שריו המבקש, יותרו לשעות הלילה בלבד וכי במהלך היום יהא המבקש רשאי לצאת את ביתו ללא ליווי כלל וללא תנאים מגבילים. המבקש 1 טען באמצעות סנגורו כי בעבר בוטל המעצר בפיקוח אלקטרוני והמבקש שוחרר וכן כי הותר לו לצאת את ביתו בשעות הבוקר לעבוד בבית העסק המשותף שלו ושל אשתו אשר משמשת כמפקחת. לטעמו של המבקש, מאז שחרורו ועד היום לא קיבל כל הקלה משמעותית בתנאי השחרור שכן מרבית שעות היממה נתון הוא בתנאי מעצר בית מלא, בין אם מדובר בביתו ובין אם מדובר במקום העבודה וזאת לתקופה של למעלה משנה.

עוד ציין המבקש כי הוא נמצא בפיקוח מעצרים של שירות המבחן וכי חוות הדעת בעניינו חיוביות ביותר.

ביום 12.2.18 התקיים דיון במעמד הצדדים וב"כ המבקש חזר על טענותיו ובא כוח המשיבה התנגד לבקשה והדגיש את חומרת המעשים המיוחסים למבקש וכן את העובדה שנשקפת מסוכנות גבוהה מהמבקש ולפיכך ביקש שלא להיעתר לבקשת המבקש לשינוי התנאים. בנוסף, טען ב"כ המשיבה כי התיק העיקרי קבוע לשמיעת סיכומים וכי הוא קרוב לסיומו. לחילופין ביקש ב"כ המשיבה כי בטרם תינתן החלטה יוגש תסקיר של שירות המבחן אשר יחווה דעתו לשינוי תנאי השחרור.

ביום 19.2.18 התקבל תסקיר של שירות המבחן לתיק בית המשפט. התסקיר סוקר את שיתוף הפעולה של המבקש עם שירות המבחן ואת התגייסותו להליך הטיפול בו הוא מצוי. עוד מצוין שירות המבחן כי נוכח הזמן הממושך בו נמצא

המבקש בתנאים מגבילים ובעיקר נוכח התנהלותו היציבה לאורך התקופה בה נמצא בקשר עם שירות המבחן, הרי שהסבירות להישנות מעשים לא חוקיים, פחתה באופן משמעותי וכי כיום המבקש מסוגל לשמור על דפוסי התנהגות מבוקרים ולהימנע ממעשים פורצי גבול ומסוגל להמשיך בניהול אורח חיים מאורגן ושמור. עוד ציין תסקיר שירות המבחן כי קצין המבחן ביקר בעסק השייך למבקש ולרעייתו והתרשם מרמת תפקוד טובה הבאה לידי ביטוי בהיבטים טכניים וביחסיו על העובדים והלקוחות. בסיכומי של דבר ממליץ קצין המבחן על ביטול התנאים המגבילים וממליץ להטיל צו פיקוח מעצים לתקופה נוספת של שלושה חודשים במהלך תקופה זו, ילווה על ידי קצין המבחן בהליך ההסתגלות לחיים ללא התנאים המגבילים.

ביום 21.2.18 התקיים דיון במעמד הצדדים. ב"כ המבקש ביקש לאמץ את המלצות התסקיר וטען כי המבקש מצוי מזה למעלה משנה בתנאים מגבילים לאחר שנעצר לראשונה בפיקוח מעצרים ביום 17.11.16. מאז, טען הסנגור לא נרשמה כל הפרה מצידו של המבקש וכי הוא מקפיד על מילוי התנאים. כמו כן טען הסנגור כי בהליך העיקרי נשמעו סיכומי הצדדים וכי התיק נקבע למתן הכרעת דין ליום 24.5.18. במועד זה יקבע דיון לשמיעת טיעונים לעונש ככל שיורשע הנאשם וכי סביר להניח כי לאור התקופה הממושכת בה נמצא המבקש בפיקוח של שירות המבחן, תתבקש חוות דעת של שירות המבחן לעניין העונש. לפיכך, כך טען הסנגור, הרי שההתיק העיקרי צפוי להתארך לתקופה ממושכת של כ- 8 חודשים. לאור האמור, ביקש הסנגור להיעתר לבקשה ולהורות על שינוי תנאי השחרור כך שהמבקש ישהה במעצר בית לילי בלבד וזאת על מנת לאפשר לו בין היתר למלא אחר חובותיו ההוריות, ולהסתגל לתפקוד מלא.

ב"כ המשיבה התנגד לשינוי תנאי השחרור באשר למבקש וטען כי חלוף הזמן אינו רלוונטי וזאת נוכח חומרת המעשים והעבירות המיוחסות למבקש. באשר להתארכות ההליכים הצפויה בתיק העיקרי טען המבקש כי לא בטוח שבית המשפט ייעתר לבקשת המבקש לקבלת תסקיר לעניין העונש וכי ממילא אין כל הצדקה לכך. לפיכך, טען ב"כ המשיבה כי אין להיעתר לבקשת המבקש לשינוי תנאי השחרור.

דיון והכרעה בעניינו של המבקש 1

לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועיינתי בתסקיר שירות המבחן שוכנעתי כי יש מקום להיעתר לבקשת המבקש לשינוי תנאי השחרור.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום ובקשת מעצר עד לתום ההליכים ביום 19.9.16. ביום 17.11.16 ניתנה החלטה על ידי כב' השופטת פנינה לוקין' כי המבקש יעצר בפיקוח אלקטרוני וזאת לאחר שהתקבל תסקיר של שירות המבחן אשר בין היתר קבע כי מסוכנותו של המבקש הינה ברף בינוני גבוה ונוכח המפורט בתסקיר שירות המבחן.

ביום 25.10.17 ולאחר שהתקבל תסקיר נוסף של שירות המבחן, הוריתי על ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני והמבקש שוחרר בתנאי מעצר בין השעות 22:30 ועד לשעה 09:30 בבוקר. ביתר שעות היממה הותר למבקש לשהות בבית העסק המשותף לו ולרעייתו אשר משמשת כמפקחת והובהר כי כאשר ישהה בבית העסק עליו להיות בפיקוח אחד מהמפקחים.

אציין כי מעת לעת הוגשו בקשות על ידי המבקש ליציאה לאירועים ולחגים ומועדים. בקשות אלה נדונו ואף ניתנו החלטות שלרובן נעתרתי.

העבירות והמעשים המיוחסים למבקש חמורים בנסיבותיהם ומעידים על מסוכנות גבוהה כעולה מכתב האישום והתסקיר הראשון שהוגש בעניינו של המבקש וכן מהחלטות שיפוטיות קודמות. יחד עם זאת, אינני יכולה להתעלם מהאמור בתסקירי שירות המבחן אשר המליצו בצורה הדרגתית על שינוי תנאי השחרור במהלך התקופה עד הבקשה הנוכחית לשינוי תנאי השחרור. אכן, המלצה של שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד ועל בית המשפט לשקול שיקולים נוספים ואולם, לטעמי יש ליתן משקל להמלצה זו. מציין שירות המבחן בעניינו של המבקש שבפני כי להתרשמותו במהלך תקופה ארוכה בה המבקש מצוי בפיקוח מעצרים, כי הסבירות להישנות מעשים לא חוקיים, פחתה באופן משמעותי וכי יש בשינוי התנאים כדי לחזק את ההליך אותו עובר המבקש. לכך יש להוסיף את העובדה כי למעשה המבקש מצוי בתנאים מגבילים ובפיקוח מפקחים תקופה העולה כדי שנה וחמישה חודשים ומבלי שנרשמה כל הפרה של תנאי השחרור.

בתיק העיקרי נשמעו סיכומי הצדדים והתיק נקבע לשמיעת הכרעת דין ליום 24.5.18. הצדדים טוענים כל אחד וטענותיו לגבי השאלה אם התיק העיקרי ימשך תקופה ממושכת אם לאו. אינני עוסקת בהשערות בדבר השאלה אם במידה ויורשע המבקש יופנה לקבלת תסקיר של שירות המבחן. בפני מבקש אשר מצוי תקופה ממושכת בתנאים מגבילים, הגם שניתנה לו האפשרות להתפרנס, לאחר ששהה תקופה ממושכת כעצור בפיקוח אלקטרוני וכאמור, בכל תקופה ממושכת זו לא נרשמה כל הפרה, דבר אשר מלמד על יכולתו של הנאשם להקפיד על מילוי תנאים ועל מילוי החלטות שיפוטיות.

אשר על כן, לאור כל האמור ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הרלוונטיים, אני מורה על שינוי תנאי השחרור כך, שהמבקש יהיה רשאי לצאת את ביתו בכל יום ללא פיקוח של מפקח בין השעות 07:30 ועד השעה 22:30 קרי, בשעות הלילה יהיה המבקש מצוי בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח אחד המפקחים.

על מנת לאפשר למשיבה לשקול הגשת ערר על החלטתי אני מעכבת החלטה זו עד ליום 28.2.18 שעה 17:00.

המבקש 2

לפני בקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי המבקש לשינוי תנאי השחרור כך, שישהה במעצר בית במסגרת "קהילת הדרך" על מנת לעבור הליך שיקומי טיפולי.

אציין, כי המבקש הגיש בעצמו לבית המשפט בקשה לעיון חוזר אשר נדונה ביום 17.1.18 בעודו של המבקש לא מיוצג. בדיון טען המבקש כי הוא מבקש להתחיל הליך טיפולי במסגרת הליך המעצר וכן ביקש כי בית המשפט יורה על שינוי תנאי השחרור כך שיותר לו לשהות ב"קהילת הדרך" לאחר שעבר וועדת קליטה ונקבע לו מועד קליטה.

ביום 22.1.18 ניתנה החלטה בבקשת המבקש ובה נדחתה בקשתו וזאת בין היתר נוכח עיתוי הבקשה והעובדה כי הכלל הוא כי העיתוי הראוי להליך טיפולי הוא בשלב גזירת הדין. נוכח השלב בו נמצא התיק העיקרי הרי שהחלטה להפניית נאשם להתחיל הליך טיפולי בקהילה טיפולית סמוך לגזירת הדין וסיומו של ההליך בתיק העיקרי, יש בה כדי לכבול את המותב היושב בדיון בבואו לגזור את דינו של הנאשם שיסתמך על ההליכים הנוגעים לשיקומו ויפתח ציפיות.

ביום 30.1.18 הוגשה בקשה על ידי המבקש למינוי סניגור מהסניגוריה הציבורית וזאת נוכח העובדה שבשל העובדה שהיה לא מיוצג, לא נטענו על ידו טענות משפטיות. נוכח העובדה כי הסניגור שייצג אותו בהליך המעצר איננו מייצג עוד בהליך זה, ביקש המבקש למנות לו סניגור מהסניגוריה הציבורית.

ביום 1.2.18 ניתנה על ידי החלטה לפיה, חרף העובדה שאין חובת מינוי סניגור, נוכח העובדה כי האחרים בהליך המעצר מיוצגים ועל מנת שזכויותיו של המבקש לא תיפגענה ונוכח העובדה שאני סבורה שהמבקש איננו יכול לייצג את עצמו הרי שאני סבורה שאני מורה על מינוי הסניגוריה הציבורית לייצג את המבקש לצורך בקשות בהליך המעצר.

ביום 11.2.18 הוגשה בקשה לעיון חוזר על ידי ב"כ מהסניגוריה הציבורית. בבקשה נטען כי לדידו של הסניגור, האמור בבש"פ סוויסה אינו רלוונטי למבקש והוא אף אינו צריך לעמוד בתנאים בש"פ סוויסה היות והוא אינו מצוי במעצר מאחורי סורג ובריש ואף אינו במעצר בפיקוח אלקטרוני, אלא שוחרר בתנאים מגבילים כאמור בהחלטת השחרור.

זאת ועוד, טען הסניגור כי המבקש עומד בתנאי בש"פ סוויסה וכי המבקש החל בהליך גמילה עוד לפני מעצרו בעמותת אפשר במשך כשנה וחצי כאמור בתסקיר מיום 8.11.16 שהוגש בתחילת ההליך. כמו כן, סבור הסניגור כי סיכויי הצלחת הטיפול גבוהים, הן לאור התרשמותה הראשונית של קצינת המבחן עוד בתסקיר שהוגש על ידי שירות המבחן ביום 8.11.16 והן לאור תסקיר לעניין העונש שהוגש בעניינו של הנאשם בתיק אחר שאינו קשור לתיק זה. בנוסף, טען הסניגור כי יש להתחשב באינטרס הציפייה שפיתח המבקש, עת פעם אחר פעם, יצא לבדיקות ולראיונות אליהם נשלח מטעם שירות המבחן לעניין העונש הכל באישורו של בית המשפט. הסניגור טען עוד כי מדובר בעבירות רכוש שלא כלול בהם שימוש באלימות ואף נראה כי חלקו קטן מחלקם של שותפיו לעבירה. לעניין עברו הפלילי של המבקש, טען הסניגור כי למבקש אין עבר פלילי מכביד ואף אין לחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה.

לעניין עיתוי הבקשה, טען הסניגור כי אמנם ההליך העיקרי הקשור להליך דנן קבוע לשלב הסיכומים אולם היות והמבקש הודה במרבית המיוחס לו בכתב האישום, הרי שסביר להניח כי אף במסגרת ההליך העיקרי, לאחר הכרעת הדין, ישלח המבקש לתסקיר שירות המבחן, כך שהזמן שנותר לסיום הליך זה אינו נראה באופק וכי אם בקשתו לא תתקבל, יש בכך כדי לכבול את המבקש מלהציג את סיכויי להשתקם בהליך האחר.

בדיון שהתקיים בפני חזר הסניגור על טענותיו של המבקש והדגיש כי לטעמו הלכת סוויסה איננה חלה בעניינו של המבקש וכי כלל לא מדובר בהלכה וכי רוח ההחלטה מדברת על אדם עצור ולא אדם משוחרר. זאת ועוד, טען ב"כ המבקש כי לכל שופט יש שיקול דעת משלו ולפיכך, אין במתן החלטה המורה על שחרור המבקש לקהילה טיפולית, כדי הצרת שיקול הדעת השיפוטי של השופט הדן בתיק העיקרי. הסניגור הפנה לתיק נוסף של המבקש בבית משפט השלום בחדרה הקבוע ליום 26.6.18. בנוסף הפנה הסניגור לפסיקה רלוונטית על מנת לתמוך בטיעונו. ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי המבקש אינו עומד בתנאי הלכת סוויסה וכי התיק העיקרי לקראת סיומו.

דין והכרעה בעניינו של מבקש 2

לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טיעוני הצדדים, שוכנעתי כי דין הבקשה להידחות ואין מקום לשנות החלטתי מיום 22.1.18.

ראשית אציין כי כנגד המבקש מתנהל תיק פלילי בבית המשפט השלום בחדרה 15-07-46037 וכן לדברי המבקש בדיון עצמו, מתנהל כנגדו תיק פלילי נוסף בפני כב' השופט יוסי טורס הקבוע לשמיעת ראיות, זאת בנוסף לתיק הנוכחי מושא בקשה זו.

נסיבות תיק זה הינן חמורות, מעידות על תחכום, תיאום בין הנאשמים, הגם שמדובר בעבירות רכוש ועל כך, נקבע כבר בהחלטות שיפוטיות קודמות.

באשר לטענת הסנגור בדבר ציפייה שנוצרה בליבו של המבקש והסתמכותו עליה. אציין, כי ביום 28.11.17 ניתנה החלטה בה הותר למבקש לצאת במסגרת חלון התאווירות ל"קהילת הדרך". עוד אציין, כי כאמור בטיעוני הסנגור, כנגד המבקש מתנהל תיק נוסף בבית המשפט השלום בחדרה והתיק קבוע לטיעונים לעונש והתבקש תסקיר של שירות המבחן. התרשמתי, כי המבקש מודע היטב לעובדה שכנגדו מתנהלים בו זמנית שלושה תיקים פליליים ולא שוכנעתי כי נוצרה ציפייה בליבו והסתמכות כי בית המשפט יעתר לבקשתו וישנה תנאי השחרור כך שיותר לו להתחיל הליך טיפולי. גם אם התגבשה הציפייה בליבו של המבקש, אין בה לטעמי כדי להכריע את הכף בעת בחינת הבקשה לשינוי תנאי השחרור וזאת נוכח העובדה שבית המשפט נדרש בהקשר זה למכלול השיקולים הרלוונטיים.

נטען על ידי בא כוח המבקש כי הלכת סויסה אינה רלוונטית לגביו כיוון שבענייננו המבקש אינו עצור במעצר של ממש ואף לא בפיקוח אלקטרוני וכי הוא משוחרר בתנאים. אני דוחה טענתו זו של הסנגור.

בבש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' אשר סויסה (להלן: "הלכת סויסה")** נקבעו כללים בדבר הסוגיה מהו העיתוי הנכון להפניית נאשם להליך טיפולי ומהם התנאים אשר צריכים להתקיים על מנת שנאשם ימצא מתאים להליך טיפולי במסגרת הליכי המעצר. יפים לעניין זה הדברים שנכתבו ע"י כבוד השופט יצחק עמית:

"עם זאת, נוכח מגוון המקרים המובאים לבית המשפט בפני שופטים שונים ובמהלך תקופות שונות, ניתן להצביע על שונות ולעיתים על חוסר עקביות בפסיקה בסוגיה זו. מתוך שלל הפסיקה בנושא, ניתן לדלות מספר קווים מנחים בסוגיה שבפנינו, וניתן לתמצת את כל התורה על רגל אחת כלהלן:

הכלל הוא, כי העיתוי הראוי לגמילה מסמים הוא בשלב גזירת הדין וריצוי העונש. לכלל זה חריג בהתקיים שלושה או שניים מהתנאים המצטברים הבאים והם:

א. כאשר הנאשם החל בגמילה עוד לפני שביצע את העבירה שבגינה נעצר.

ב. כאשר פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה.

ג. כאשר יש בהליך הגמילה כדי ליתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מן הנאשם.

על פי הלכת סויסה, מושם הדגש על האבחנה בין שלב הליך המעצר לבין שלב הליך התיק העיקרי והדברים יפים בין אם מדובר בנאשם מאחורי סורג ובריח ובין אם מדובר בנאשם במעצר בפיקוח אלקטרוני או משוחרר בתנאים.

העיתוי הראוי לשקילת הליכי טיפול וגמילה הוא בשלב גזירת עונשו של נאשם ואילו הפנייתו של נאשם להליכי טיפול כאמור עוד בשלב המעצר היא בגדר חריג שייעשה רק בהתקיים תנאים מסוימים כמפורט בהלכת סוויסה וכאמור סבורני כי מקרה זה אינו נמנה בגדר החריגים לכלל שנקבע.

טוען ב"כ המבקש כי המבקש, עובר למעצרו החל הליך טיפולי וכי תסקיר שירות המבחן המליץ על הליך טיפולי ואולם, למען דיוק הפרטים להלן השתלשלות העניינים בעניין זה.

ביום 9.11.16 הוגש תסקיר של שירות המבחן בעניינו של המבקש. מתסקיר זה עולה כי להתרשמות שירות המבחן קיים סיכון בינוני - גבוה של המבקש להתנהלות פלילית חוזרת בעתיד וכי שילוב במסגרת טיפולית סגורה תרחיק את המבקש מהסביבה החברתית אליה הוא בוחר לחבור בעת מצוקה ומשבר. עוד צוין על ידי שירות המבחן כי המבקש ביקש לשחררו לחלופת מעצר בביתו בפיקוח אישתו ואחיה. בשיחה מאוחרת יותר נטען, כי המבקש ואשתו מעוניינים ומסכימים לשילוב בקהילה טיפולית.

בהחלטתה מיום 13.11.16 קבעה כבוד השופטת פנינה לוקיץ' כי היה זה סניגורו של המבקש שביקש לדחות את המלצת שירות המבחן לחלופת מעצר במסגרת טיפולית סגורה וביקש לשחרר את המבקש לחלופת מעצר בביתו, בין היתר בשל הולדת ביתו. עוד צוין על ידי כבוד השופטת לוקיץ':

"מסכימה אני עם ב"כ שני הצדדים כי אין זה הזמן לבחינת אפשרות שילוב שרון במסגרת טיפולית. אין בתסקיר הצבעה על צורך ברור בגמילה מהתמכרות כלשהי, אלא הטיפול נדרש לצורך בחינה של שרון את מאפייניו האישיותיים המביאים אותו להסתבך בפלילים ולחבור לחברה עבריינית. דרכים אלו, שבהחלט חשובים ונחוצים, יש להשאירם לטיפול שיקומי במידה ובית המשפט ימצא לנכון להורות עליו במסגרת התיק העיקרי. בשלב זה, של מעצר עד לתום ההליכים, אינני סבורה כי מתקיימים בשרון אותם תנאים נדרשים לצורך הפנייה למסגרת טיפולית (כפי שאלו נקבעו בהלכת סוויסה) וממילא בהיעדר קביעה כי חלופת המעצר אינה ראויה אין מקום לעשות כן בשלב זה".

המבקש שוחרר בתנאי מעצר בית ועל החלטה זו הוגש ערר המדינה שהתקבל ונקבע כי המבקש יהא עצור בפיקוח אלקטרוני.

הנה כי כן, שהמבקש עצמו הסכים כי שלב המעצר איננו השלב הראוי להפניית המבקש להליך של גמילה וביקש להשתחרר לביתו בין היתר נוכח הולדת ביתו. למעלה מן הצורך, אציין כי מאז הגשת התסקיר שעניינו של המבקש לא הונח בפני כל תסקיר בעניינו של המבקש וככל שיש כזה והוא הוגש לי במסגרת הטיעון בבקשה, הרי שהוגש במסגרת תיק אחר ולא בתיק זה ולא התקבלה כל חוות דעת לעניין מסוכנותו של המבקש. טענות הסנגור כי לא נשקפת מסוכנות מהמבקש איננה נתמכת בחוות דעת מקצועית. עוד אציין, כי אין בפני כל חוות דעת לגבי סיכויי השיקום והדברים שנטענו בעניין זה אינם מעוגנים בחוות דעת מקצועית כלשהי. העובדה כי צוין בתסקיר שירות המבחן כי לדברי המבקש מאז שחרורו מבית הסוהר בשנת 2012 השתתף בהליך טיפולי בעמותת "אפשר" אין בה כדי ללמד איזה טיפול עבר המבקש, מה היתה התכנית הטיפולית ומה היו הישגיו בתכנית זו ומכל מקום מדובר בהליך שעל פי האמור, בוצע לפני זמן רב מאד, דבר שלא מנע מהמבקש להמשיך ולעבור עבירות לכאורה.

כאמור, לעיתוי הפניית נאשם להליך טיפולי יש משמעות רבה וזאת נוכח העובדה שככל שיופנה נאשם בהליכי מעצר לאפיק טיפולי, יש בכך כדי לכבול את שיקול דעתו של המותב שדן בתיק העיקרי בעת גזירת הדין. כאמור, בעניינו התיק נקבע למתן הכרעת דין ליום 24.5.18 והתיק קרוב לסיומו ולפיכך, אני סבורה כי אין להיעתר לבקשת המבקש להפנייתו להליך טיפולי במסגרת "קהילת הדרך".

לסיכום, אינני סבורה כי נסיבותיו של המבקש יש בהם כדי להוות חריג לכלל שנקבע בהלכת סויסה התנאים שנקבעו בהלכה זו אינם מתקיימים בעניינו של המבקש ועל כן אני דוחה את הבקשה.

מזכירות בית המשפט תמציא לצדדים החלטתי.

ניתנה היום, י"א אדר תשע"ח, 26 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.